

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ - ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1886

ΠΙΔΑΕ ΦΩΤΟΣ

'Ο χρόνος παρέχεται. 'Η 28η Οκτωβρίου πλησιάζει περισσότερον είς τάς καρδιάς. Και όχι μόνον έκεινών, που την ξέπισαν. Που την έδημοιούργησαν. Που πρωτογνωστήσαν. 'Άξιοπαραστήρησον είναι, ότι έγιζε, δύλεν και άμεσώτερον, τάς χορδάς της έψισθισίας και έκεινών, που, απλώς, τής πληροφορούνται. Και ήξεγγυήσειται, άκριβώς, είτος τήθικον μεγάλον λειον τού γεγονότος, που άνεβαίνει πλέον με διστάσεις έκπληκτικού γεγονότος και πολλαπλασιάζει, ώς γεννητήρια λάμψεως, τόνιση, ώς έφειναν τόνια τιτανομάχων τού "Οχί" οι παλαιοί. Και διέκριναν, ότι, άπο την βούη της θυέλλης, έπικρατεί πάντερον και συναρπαστικότερον, ώς υπέρκοσμος μελαδία, ήχουσε τὸ θρόσιμα τῆς Νίκης, που είχε ζεκίνησε. Της νίκης του θικού σθένους έπι τὸν άριθμον. 'Η μέτρησις δύο αύτοκρατοριῶν είχε χρεωκοπήσει διό τὴν ἀπότομην φύσην της επιτάφουν και ήμερον ἔγερσι, ένος λαοῦ, άκραδάντων πεπεισμένου διὰ τὸ δίκαιον του, ἀποφασισμένου ἀπολύτη διὰ τὴν ὑπέρπαστιν του, ἐτοίμου διὰ τὴν θυμόν.

Και δὲν χωρεῖ ἀμφιβολία, ότι ψυχικός δυναμισμός ήτο ὁ ὅρθρος τού "Οχί", έκεινη ὡς φοβερή ἀπόκριτος τού πεπρωμένου, ώς πόπος και τὴν Ποιητήν, ὁ λογισμός. 'Η ἀντιπάτρας τού φυντίστος μιᾶς φύλης, ή πόπος άκριτος εύρισκε τὴν συνέχειαν τού ἀδέλφου Κορύνου. Και ήσθισαν μίαν φοράν άκρων χρεωμένου. Και δέλλονθήσαν, ἀπό τὴν δύρμην και τὴν ὑπεράσπισιν και τὴν πίστιν ἐφέρουν, ἐν τελαίνευν νὰ μεταφέρη τὴν σκυτάλην τῆς Ἐλευθερίας και τῆς Δικαιούσης, αὐτὴν τὴν φοράν, εἰς τὴν ἀνθρωπότητα.

Και δὲν ήταν ἀνθρωπότητας, έντρομος. Δὲν θέπευ τού βούθη τὴν ὁδήγησε τὸ δῆμον τῆς δύος. 'Υπὸ τὸ σδιρόδρομό πέλμα της, ή Εὐρώπη, πετσένην πρηνής, ἐστέαζεν. Εἰς αὐτὴν μόνον ἡ Ἀγίασις, δεμοχείην κατασιουμένη πυρός και στηρίζουν, ἐκρέπει. 'Ολοι οι μάλιοι δὲν είχον πλέον δυνάμεις οὐδὲ τὴν φυγὴν τοὺν νὰ ἀναζητήσουν. 'Ησαν οι λαοὶ τού Λαούς, οι ἀπέργα ποτούσιοι τὴν ἔρην ἐπάνω. Και, απινδίως, ίδου ἡ Ἐλάση. Παρθένος τῆς αἰωνίστοτος, πάνωφωτος, ἀπὸ τὴν ἀνταύγειαν τῶν μαρμαρίνων σταύρων τῆς και ἀπὸ τὴν δύσην τοὺν ἀντούδηστος, διάλογον τῆς ἀνθρωπότητας, διάλογον τῆς φύσης. Και ἀπέργα ποτούσιοι τῶν ἀνθρωπίνων, ποτούσιοι τῆς ἀνθρωπότητας, διάλογον τῆς φύσης.

Και δὲν ήταν ἀνθρωπότητας, έντρομος. Δὲν θέπευ τού βούθη τὴν ὁδήγησε τὸ δῆμον τῆς δύος. 'Υπὸ τὸ σδιρόδρομό πέλμα της, ή Εὐρώπη, πετσένην πρηνής, ἐστέαζεν. Εἰς αὐτὴν μόνον ἡ Ἀγίασις, δεμοχείην κατασιουμένη πυρός και στηρίζουν, ἐκρέπει. 'Ολοι οι μάλιοι δὲν είχον πλέον δυνάμεις οὐδὲ τὴν φυγὴν τούν νὰ ἀναζητήσουν. 'Ησαν οι λαοὶ τού Λαούς, οι ἀπέργα ποτούσιοι τῶν ἀνθρωπίνων, ποτούσιοι τῆς ἀνθρωπότητας, διάλογον τῆς φύσης.

Και δὲν ήταν ἀνθρωπότητας, έντρομος. Δὲν θέπευ τού βούθη τὴν ὁδήγησε τὸ δῆμον τῆς δύος. 'Υπὸ τὸ σδιρόδρομό πέλμα της, ή Εὐρώπη, πετσένην πρηνής, ἐστέαζεν. Εἰς αὐτὴν μόνον ἡ Ἀγίασις, δεμοχείην κατασιουμένη πυρός και στηρίζουν, ἐκρέπει. 'Ολοι οι μάλιοι δὲν είχον πλέον δυνάμεις οὐδὲ τὴν φυγὴν τούν νὰ ἀναζητήσουν. 'Ησαν οι λαοὶ τού Λαούς, οι ἀπέργα ποτούσιοι τῶν ἀνθρωπίνων, ποτούσιοι τῆς ἀνθρωπότητας, διάλογον τῆς φύσης.

Και δὲν ήταν ἀνθρωπότητας, έντρομος. Δὲν θέπευ τού βούθη τὴν ὁδήγησε τὸ δῆμον τῆς δύος. 'Υπὸ τὸ σδιρόδρομό πέλμα της, ή Εὐρώπη, πετσένην πρηνής, ἐστέαζεν. Εἰς αὐτὴν μόνον ἡ Ἀγίασις, δεμοχείην κατασιουμένη πυρός και στηρίζουν, ἐκρέπει. 'Ολοι οι μάλιοι δὲν είχον πλέον δυνάμεις οὐδὲ τὴν φυγὴν τούν νὰ ἀναζητήσουν. 'Ησαν οι λαοὶ τού Λαούς, οι ἀπέργα ποτούσιοι τῶν ἀνθρωπίνων, ποτούσιοι τῆς ἀνθρωπότητας, διάλογον τῆς φύσης.

Και δὲν ήταν ἀνθρωπότητας, έντρομος. Δὲν θέπευ τού βούθη τὴν ὁδήγησε τὸ δῆμον τῆς δύος. 'Υπὸ τὸ σδιρόδρομό πέλμα της, ή Εὐρώπη, πετσένην πρηνής, ἐστέαζεν. Εἰς αὐτὴν μόνον ἡ Ἀγίασις, δεμοχείην κατασιουμένη πυρός και στηρίζουν, ἐκρέπει. 'Ολοι οι μάλιοι δὲν είχον πλέον δυνάμεις οὐδὲ τὴν φυγὴν τούν νὰ ἀναζητήσουν. 'Ησαν οι λαοὶ τού Λαούς, οι ἀπέργα ποτούσιοι τῶν ἀνθρωπίνων, ποτούσιοι τῆς ἀνθρωπότητας, διάλογον τῆς φύσης.

Και δὲν ήταν ἀνθρωπότητας, έντρομος. Δὲν θέπευ τού βούθη τὴν ὁδήγησε τὸ δῆμον τῆς δύος. 'Υπὸ τὸ σδιρόδρομό πέλμα της, ή Εὐρώπη, πετσένην πρηνής, ἐστέαζεν. Εἰς αὐτὴν μόνον ἡ Ἀγίασις, δεμοχείην κατασιουμένη πυρός και στηρίζουν, ἐκρέπει. 'Ολοι οι μάλιοι δὲν είχον πλέον δυνάμεις οὐδὲ τὴν φυγὴν τούν νὰ ἀναζητήσουν. 'Ησαν οι λαοὶ τού Λαούς, οι ἀπέργα ποτούσιοι τῶν ἀνθρωπίνων, ποτούσιοι τῆς ἀνθρωπότητας, διάλογον τῆς φύσης.

Και δὲν ήταν ἀνθρωπότητας, έντρομος. Δὲν θέπευ τού βούθη τὴν ὁδήγησε τὸ δῆμον τῆς δύος. 'Υπὸ τὸ σδιρόδρομό πέλμα της, ή Εὐρώπη, πετσένην πρηνής, ἐστέαζεν. Εἰς αὐτὴν μόνον ἡ Ἀγίασις, δεμοχείην κατασιουμένη πυρός και στηρίζουν, ἐκρέπει. 'Ολοι οι μάλιοι δὲν είχον πλέον δυνάμεις οὐδὲ τὴν φυγὴν τούν νὰ ἀναζητήσουν. 'Ησαν οι λαοὶ τού Λαούς, οι ἀπέργα ποτούσιοι τῶν ἀνθρωπίνων, ποτούσιοι τῆς ἀνθρωπότητας, διάλογον τῆς φύσης.

Και δὲν ήταν ἀνθρωπότητας, έντρομος. Δὲν θέπευ τού βούθη τὴν ὁδήγησε τὸ δῆμον τῆς δύος. 'Υπὸ τὸ σδιρόδρομό πέλμα της, ή Εὐρώπη, πετσένην πρηνής, ἐστέαζεν. Εἰς αὐτὴν μόνον ἡ Ἀγίασις, δεμοχείην κατασιουμένη πυρός και στηρίζουν, ἐκρέπει. 'Ολοι οι μάλιοι δὲν είχον πλέον δυνάμεις οὐδὲ τὴν φυγὴν τούν νὰ ἀναζητήσουν. 'Ησαν οι λαοὶ τού Λαούς, οι ἀπέργα ποτούσιοι τῶν ἀνθρωπίνων, ποτούσιοι τῆς ἀνθρωπότητας, διάλογον τῆς φύσης.

Και δὲν ήταν ἀνθρωπότητας, έντρομος. Δὲν θέπευ τού βούθη τὴν ὁδήγησε τὸ δῆμον τῆς δύος. 'Υπὸ τὸ σδιρόδρομό πέλμα της, ή Εὐρώπη, πετσένην πρηνής, ἐστέαζεν. Εἰς αὐτὴν μόνον ἡ Ἀγίασις, δεμοχείην κατασιουμένη πυρός και στηρίζουν, ἐκρέπει. 'Ολοι οι μάλιοι δὲν είχον πλέον δυνάμεις οὐδὲ τὴν φυγὴν τούν νὰ ἀναζητήσουν. 'Ησαν οι λαοὶ τού Λαούς, οι ἀπέργα ποτούσιοι τῶν ἀνθρωπίνων, ποτούσιοι τῆς ἀνθρωπότητας, διάλογον τῆς φύσης.

Και δὲν ήταν ἀνθρωπότητας, έντρομος. Δὲν θέπευ τού βούθη τὴν ὁδήγησε τὸ δῆμον τῆς δύος. 'Υπὸ τὸ σδιρόδρομό πέλμα της, ή Εὐρώπη, πετσένην πρηνής, ἐστέαζεν. Εἰς αὐτὴν μόνον ἡ Ἀγίασις, δεμοχείην κατασιουμένη πυρός και στηρίζουν, ἐκρέπει. 'Ολοι οι μάλιοι δὲν είχον πλέον δυνάμεις οὐδὲ τὴν φυγὴν τούν νὰ ἀναζητήσουν. 'Ησαν οι λαοὶ τού Λαούς, οι ἀπέργα ποτούσιοι τῶν ἀνθρωπίνων, ποτούσιοι τῆς ἀνθρωπότητας, διάλογον τῆς φύσης.

Και δὲν ήταν ἀνθρωπότητας, έντρομος. Δὲν θέπευ τού βούθη τὴν ὁδήγησε τὸ δῆμον τῆς δύος. 'Υπὸ τὸ σδιρόδρομό πέλμα της, ή Εὐρώπη, πετσένην πρηνής, ἐστέαζεν. Εἰς αὐτὴν μόνον ἡ Ἀγίασις, δεμοχείην κατασιουμένη πυρός και στηρίζουν, ἐκρέπει. 'Ολοι οι μάλιοι δὲν είχον πλέον δυνάμεις οὐδὲ τὴν φυγὴν τούν νὰ ἀναζητήσουν. 'Ησαν οι λαοὶ τού Λαούς, οι ἀπέργα ποτούσιοι τῶν ἀνθρωπίνων, ποτούσιοι τῆς ἀνθρωπότητας, διάλογον τῆς φύσης.

Και δὲν ήταν ἀνθρωπότητας, έντρομος. Δὲν θέπευ τού βούθη τὴν ὁδήγησε τὸ δῆμον τῆς δύος. 'Υπὸ τὸ σδιρόδρομό πέλμα της, ή Εὐρώπη, πετσένην πρηνής, ἐστέαζεν. Εἰς αὐτὴν μόνον ἡ Ἀγίασις, δεμοχείην κατασιουμένη πυρός και στηρίζουν, ἐκρέπει. 'Ολοι οι μάλιοι δὲν είχον πλέον δυνάμεις οὐδὲ τὴν φυγὴν τούν νὰ ἀναζητήσουν. 'Ησαν οι λαοὶ τού Λαούς, οι ἀπέργα ποτούσιοι τῶν ἀνθρωπίνων, ποτούσιοι τῆς ἀνθρωπότητας, διάλογον τῆς φύσης.

Και δὲν ήταν ἀνθρωπότητας, έντρομος. Δὲν θέπευ τού βούθη τὴν ὁδήγησε τὸ δῆμον τῆς δύος. 'Υπὸ τὸ σδιρόδρομό πέλμα της, ή Εὐρώπη, πετσένην πρηνής, ἐστέαζεν. Εἰς αὐτὴν μόνον ἡ Ἀγίασις, δεμοχείην κατασιουμένη πυρός και στηρίζουν, ἐκρέπει. 'Ολοι οι μάλιοι δὲν είχον πλέον δυνάμεις οὐδὲ τὴν φυγὴν τούν νὰ ἀναζητήσουν. 'Ησαν οι λαοὶ τού Λαούς, οι ἀπέργα ποτούσιοι τῶν ἀνθρωπίνων, ποτούσιοι τῆς ἀνθρωπότητας, διάλογον τῆς φύσης.

Και δὲν ήταν ἀνθρωπότητας, έντρομος. Δὲν θέπευ τού βούθη τὴν ὁδήγησε τὸ δῆμον τῆς δύος. 'Υπὸ τὸ σδιρόδρομό πέλμα της, ή Εὐρώπη, πετσένην πρηνής, ἐστέαζεν. Εἰς αὐτὴν μόνον ἡ Ἀγίασις, δεμοχείην κατασιουμένη πυρός και στηρίζουν, ἐκρέπει. 'Ολοι οι μάλιοι δὲν είχον πλέον δυνάμεις οὐδὲ τὴν φυγὴν τούν νὰ ἀναζητήσουν. 'Ησαν οι λαοὶ τού Λαούς, οι ἀπέργα ποτούσιοι τῶν ἀνθρωπίνων, ποτούσιοι τῆς ἀνθρωπότητας, διάλογον τῆς φύσης.

Και δὲν ήταν ἀνθρωπότητας, έντρομος. Δὲν θέ